

Як у Севастополі рятували лебедів

Володимир ПАСЯКІН

Коли в Севастополі лютували морози, в бухтах з'явилося багато водоплавних птахів, не лише всюдисущих чайок і бакланів, а й качок різних порід та гордих лебедів. Вони шукали в людини захисту від суворої негоди.

Під час другого пришестья зими, що принесла сильні морози й снігопади, бухти Севастополя заповнили птахи. І люди прийшли птахам на допомогу. Насамперед – працівники комунальної аварійно-рятувальної служби на водних об'єктах Севастополя. Очолює її підполковник запасу Ігор Неведомський – у минулому офіцер Чорноморського флоту, котрий керував окремим морським інженерним батальйоном. З 1944-го (рік визволення Севастополя від фашистських загарбників) цей батальйон знешкоджував місто від «іржавої смерті». Нині підлеглі колишнього комбата рятували птахів.

Комунальна аварійно-рятувальна служба на водних об'єктах Севастополя має у своєму розпорядженні дев'ять рятувальних станцій, які розташовані в основних бухтах міста і передмістя, зокрема й в Учкувці, Любимівці та Качі.

Найбільше птахів концентрувалося в бухті Омега.

– Колектив рятувальної станції «Омега» очолює Григорій Кизим, – розповідає Ігор Неведомський, – він і його нечисленні підлеглі підготовували птахів у цій мілководній бухті.

Із Григорієм Миколайовичем Кизимом ми знайомі не перший рік. Дев'ять років він прослужив старшим

боцманом підводного човна Чорноморського флоту. До цього місцями його служби були атомоходи Тихоокеанського флоту. Його брат Сергій – капітан 2-го рангу запасу, служив у МНС. Знаю Григорія Миколайовича як відповідальну людину і доброго господарника. Його рятувальна станція є однією з кращих. Підготовував птахів, перш за все лебедів, він разом із позмінними черговими по станції – Василем Петровичем Горобцем (капітаном 2-го рангу запасу) та Юрієм Олександровичем Барішевим.

– За вказівкою губернатора Севастополя Володимира Яцуби з підприємства «Цар-хліб» на рятувальні станції привозили відходи виробництва, якими й годували птахів, – каже Григорій Кизим. – У вихідні ми з молодшою дочкою Веронікою вирушали в бухту Омега та піклувалися про пернатих. Так само робили й інші. Люди приводили сюди своїх дітей, щоб малюки отримували уроки добра і вчилися дбати про братів наших менших – нині пернатих, яким доводилося нелегко.

– Працівники комунальної аварійно-рятувальної служби на водних об'єктах щодня годували птахів на Кришталевому мисі, біля пам'ятника затопленим кораблям і в Балаклаві, – продовжує Ігор Неведомський. – Начальник станції Валерій Фейзуллаєв, чергові Сергій

Урусов та Олександр Лапшин із задоволенням виконували благородну місію.

Люди піклувалися про пернатих на причалах Радіогірки, площі Захарова, в гирлі річки Чорної. Долучилися до благородної справи й моряки з кораблів, що стояли у Північній, Стрілецькій та Південній бухтах. А ще – Севастопольський дельфінарій в Артбухті.

– Місцеве населення знає, що в пари чорних лебедів, привезених до нашого дельфінарію здалеку, народилося потомство; малюки вже підросли й за розміром майже наздогнали батьків, – розповідає науковий керівник дельфінарію капітан 1-го рангу у відставці Олександр Жбанов. – Під час холодів приділяли їм особливу увагу. Наші лебеді були захищені, бо живуть у своєму будиночку, отримують хорошу їжу. Набагато важче доводилося диким лебедям. Тому ми, як і колективи рятувальних станцій Севастополя і багатьох городян, годували замерзлих голондних птахів. Зокрема в бухті Омега.

Раптом згадалося, як у лихі 1990-ті в цій бухті промишляли любителі поживитися лебединам м'ясом.

– Нині такого не трапляється, – запевняє Григорій Кизим, – тим часом спостерігаємо міграцію птахів через погодні зміни.

Фото автора.